

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Toma Nadejda

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului Coțiuba Vladimir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Coțiuba Vladimir Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 02.03.2018 – 02.08.2019;
2. Instanța de apel : 12.09.2019 – 18.11.2020;
3. Instanța de recurs ordinar : 03.02.2021 – 10.03.2021.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 august 2019 inculpatul Coțiuba Vladimir a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, ceea ce constituie 50 000 (cincizeci mii) lei, ce urmează a fi achitată în beneficiul statului.

S-a încasat de la Coțiuba Vladimir suma de 448 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. Potrivit sentinței instanța a constatat că inculpatul Coțiuba Vladimir la 05.11.2017, aproximativ la ora 21:25, împreună cu Costiuc Mihail, aflându-se în stradă, în apropierea imobilului nr.18 de pe str. Feroviarelor, mun.Bălți, loc care conform art.134/7 Cod penal se atribuie la un loc de utilizare publică, din intenții huliganice, au încălcat grosolan ordinea publică săvârșind acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire care au fost încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ, astfel, având un comportament agresiv, acționând cu o intenție criminală, dându-și seama de caracterul social-periculos al acțiunilor sale, consecințele ce pot fi produse și dorind survenirea unor astfel de consecințe, în mod conștient, fără careva motive au comis următoarele acțiuni ilegale:

Costiuc Mihail primul s-a apropiat și a lovit în mijlocul de transport model „XXXXX”, n/î XXXXX ce aparține cet.Tcaci Octavian și care staționa regulamentar la trecerea de pietoni, care, și a deschis ușa automobilului din față, din partea pasagerului și a aplicat lui Tcaci Octavian câteva lovituri cu pumnul în regiunea feței, în același timp de automobilul nominalizat s-a apropiat și Coțiuba Vladimir, care la fel a aplicat câteva lovituri cu piciorul cet.Tcaci Octavian în regiunea corpului, cauzându-i împreună cu Costiuc Mihail conform raportului de constatare nr.849 din 06.11.2017 excoriație și hemoragii la buze, care au fost produse prin acțiunea mecanică prin mecanism de lovire cu un corp dur bont, care se califică ca vătămări neînsemnate, continuându-și comportamentul său agresiv, Coțiuba Vladimir și Costiuc Mihail l-au numit atît pe Tcaci Octavian cît și pe soția acestuia, Tcaci Mariana, care se afla la volan, cu cuvinte ce înjosesc onoarea și demnitatea lor.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului Coțiuba Vladimir, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu dispunerea rejudecării cauzei conform modului stabilit pentru prima instanță, cu emiterea unei hotărîri noi, potrivit căreia Coțiuba Vladimir să fie achitat din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor componente de infracțiune prevăzută la art.287 alin.(2) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat, că:

- atît pe parcursul urmăririi penale cît și în cadrul examinării date în instanța de fond nu a fost demonstrată vinovăția lui Coțiuba Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) Cod penal;

- însăși partea vătămată și martorul ocular, soția părții vătămate, Tcaci Mariana nu indică direct la Coțiuba Vladimir, dar declară că pe ultimul l-au văzut la Inspectoratul de poliție și nu la locul comiterii faptei;

- inițial în raportul de la f.d.7 este menționat, că partea vătămată Tcaci Octavian a fost agresat de o persoană și nu de două cum reiese din învinuirea adusă lui Coțiuba Vladimir;

- martorul Bajura Viorel, care a fost condamnat pentru aceeași faptă a declarat sub jurămînt că el de unul singur l-a lovit pe partea vătămată Tcaci Octavian, astfel reiese încă o dată că Coțiuba Vladimir nu este vinovat de infracțiunea încriminată și urmează să fie achitat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului Coțiuba Vladimir, și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4.1. Instanța de apel a stabilit că, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect

ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Coțiuba Vladimir și încadrând just acțiunile inculpatului în baza dispozițiilor art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal - *încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțite cu aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni care, prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de două persoane.*

Instanța de apel a apreciat că probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina inculpatului Coțiuba Vladimir în fapta stabilită și reținută de către instanța de fond, iar probe în confirmarea nevinovăției inculpatului nu au fost prezentate.

Instanța de apel a indicat că nu poate fi reținut în favoarea inculpatului argumentul invocat în apelul declarat referitor la faptul, că instanța de fond nu a făcut o analiză obiectivă a probelor pe care le-a enumerat în sentință și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și că totalitatea probelor cercetate în instanță nu au dovedit că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, astfel el greșit a fost condamnat și urmează a fi achitat de sub învinuirea formulată.

La fel și afirmațiile invocate de către avocat, precum că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat, că probele enumerate în sentință nu au valoare probantă, că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea incriminată, iar martorii audiați nu au furnizat suficientă informație pentru constatarea vinovăției și declarațiile acestora urmau să fie apreciate în favoarea inculpatului.

Instanța de apel a apreciat aceste afirmații cu caracter declarativ și ca un mod de apărare a inculpatului în vederea eschivării de răspundere penală, afirmațiile date fiind combătute prin totalitatea de probe administrate, care au fost puse just de către instanța de fond la baza sentinței de condamnare.

Instanța de apel a menționat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Coțiuba Vladimir în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui de către instanța de fond nu echivalează cu achitarea lui, după cum s-a solicitat în apelul declarat, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului Coțiuba Vladimir în comiterea infracțiunii incriminate, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspundere penală.

Instanța de fond just a apreciat că pe cauză sunt suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu coroborează între ele și care confirmă pe deplin vinovăția inculpatului în fapta infracțională reținută în sarcina lui.

Instanța de apel a considerat că probele administrate pe cauză în acuzare, cercetate în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură penală, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția

inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin. (2) lit. b) Cod penal, după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură.

După verificarea suplimentară a probelor materiale instanța de apel a constatat, că argumentele invocate în apelul declarat sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei.

Deși inculpatul Coțiuba Vladimir nu recunoaște vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate și reținute în sarcina lui, reieșind din probele administrate de către instanța de fond și verificate suplimentar de către instanța de apel, instanța de apel a considerat că probele administrate de către instanța de fond demonstrează pe deplin săvârșirea de către inculpat a infracțiunii reținute în sarcina lui, astfel instanța de fond corect a conchis asupra vinovăției inculpatului.

Instanța de apel a considerat că nu pot fi reținute și afirmațiile invocate în apel referitor la faptul că sentința contestată este bazată pe presupuneri, că instanța de judecată nu a făcut o analiză obiectivă a probelor și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar ca urmare Coțiuba Vladimir a fost greșit condamnat.

În această ordine de idei, instanța de apel a indicat, că instanța de fond a ținut cont de legea procesual-penală, a apreciat probele administrate în ansamblu din punct de vedere al coroborării, fiind înlăturate toate dubiile privind nevinovăția inculpatului.

În acest aspect, instanța de apel a indicat, că pe cauza au fost efectuate în deplină măsură acțiuni procesual-penale de investigare în vederea stabilirii vinovăției inculpatului Coțiuba Vladimir, probele date fiind administrate și cercetare în instanța de fond, ulterior verificate și de către instanța de apel, în urma cărora s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Verificând probele cercetate în ansamblu, instanța de apel a concluzionat, că vina inculpatului Coțiuba Vladimir în comiterea infracțiunii se dovedește incontestabil prin ansamblul de probe administrate în materialele cauzei penale.

Astfel, potrivit raportului din punctul traumatologic pe faptul că Tcaci Octavian a fost diagnosticat cu TCC închis, contuzia țesuturilor moi a mandibulei, contuzia cutiei toracice din 05.11.2017 (f.d.7, vol.I).

Potrivit plîngerii depuse de Tcaci Octavian din 05.11.2017, acesta a solicitat de a fi atrase la răspundere persoane necunoscute, care la data de 05.11.2017, aproximativ pe la orele 21:25, pe str.Feroviarilor 18, mun.Bălți, din intenții huliganice, acțiuni intenționat însoțite de aplicarea violenței asupra sa, cauzându-i leziuni coporale, i-au stricat ceasul de mână „Export Armani” (f.d.11, vol.I).

Potrivit procesului-verbal de vizionare a înregistrării video din 18.01.2018, la min.02:51 sec, se observă un automobil de culoare sură, care stopează în fața pietonilor care traversează neregulamentar strada. În același moment, unul din

pietoni, a traversat în continuare, însă al doilea, care a fost recunoscut ca cet. Costiuc Mihail, a.n.19.04.1989, se oprește în fața automobilului. Ca rezultat, pasagerul de pe bancheta din față a automobilului în cauză deschide ușa și de dânsul se apropie Mihail, care imediat îl trage de mîini și de haină pentru a-l scoate afară. Tot atunci de pasager (Tcaci Octavian) se apropie de al doilea și începe a-l trage de haine. În paralel, văzînd că Octavian opune rezistență, Mihail îi aplică lovituri cu pumnul în cap, iar complicele său îl lovește cu picioarele pe Tcaci Octavian.

Pentru a-i calma pe făptași la fața locului ajung doi martori, ultimii i-au despărțit, imediat. După ce, au ajuns colaboratorii de poliție care l-au urcat pe Costiuc Mihail în automobilul de serviciu, iar complicele său s-a eschivat la fața locului într-o direcție necunoscută (f.d.20, vol.I).

Potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei din 09.02.2018, partea vătămată Tcaci Octavian l-a recunoscut pe Coțiuba Vladimir pe fotografia sub nr.5 ca persoană care i-a aplicat lovituri cu piciorul în timp ce se afla în automobil la trecerea de pietoni la Gara de Nord, recunoscîndu-l după corpolență și trăsăturile feței bine vizibile (f.d.60-61, vol.I).

Partea vătămată Tcaci Octavian a indicat, că în luna noiembrie veneau de la rude, la Gara de nord la trecerea de pietoni, soția a frînat pentru că traversau două persoane. Una din aceste persoane s-a oprit în fața mașinii și venea spre ei. A deschis ușa și a strigat în limba rusă să treacă. Persoana s-a apropiat spre partea dreaptă a mașinii, presupunea că dorea să-i spună și a deschis ușa, iar persoana a început să-l lovească cu pumnul în față, apoi s-a apropiat și cealaltă persoană să o lovească cu picioarele în burtă. Inculpatul îl lovea cu piciorul în burtă. Posibil inculpatul ceva spunea, posibil era în stare de ebrietate. După ce a venit poliția inculpatul stătea într-o parte. Ulterior a văzut video la poliție, a fost înregistrat momentul bătăii. Inițial persoana era la momentul bătăii, ulterior a văzut-o la spital (f.d.146-149, vol.I).

Și din declarațiile date de martorul Tcaci Mariana în instanța de apel s-a stabilit faptul, că anume inculpatul Coțiuba Vladimir a fost una din cele două persoane, care la data de 05.11.2017 i-a aplicat lovituri soțului ei Tcaci Octavian în timp ce se afla pe trecerea de pietoni și îi ceda trecerea în apropierea imobilului nr.18 de pe str.Feroviarelor, mun.Bălți.

Faptul, că inculpatul Coțiuba Vladimir a comis infracțiunea incriminată se confirmă și prin declarațiile martorului Bajura Viorel din 22.04.2019 care a menționat, că activează în calitate de inspector de patrulare. Fiind implicat în serviciu pe str.Kiev 18 a observat un automobil model „Xxxxx” care a cedat trecerea la doi pietoni care traversau strada neregulamentar. La fața locului a constatat că pietonul a sărit la bătaie la pasagerul de pe bancheta din față. Al doilea pieton a dispărut pentru o perioadă de timp. Pietonul arăta niște gesturi obscene în fața automobilului. A fost reținut doar prima persoană, întrucît a doua persoană a fugit. Inculpatul este persoana care a fugit. Parta vătămată i-a arătat că avea careva

leziuni. Pe inculpat l-a recunoscut cînd a venit la Regimentul de patrulare pentru a face declarații precum că Costiuc nu este vinovat (f.d.155-156, vol.I).

Totodată, instanța de apel a indicat, că prin sentința Judecătorei Bălți Sediul Central din 20.03.2018, Costiuc Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin. (2) lit.b) Cod penal, cauza fiind examinată în procedură simplificată potrivit prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală.

În speță, sentința Judecătorei Bălți Sediul Central din 20.03.2018 nu a fost contestată, este irevocabilă și are puterea lucrului judecat.

Instanța de apel la fel a indicat, că nu pot fi reținute declarațiile date de către Costiuc Mihail în instanța de fond referitor la faptul, că la momentul incidentul era de unul singur și în momentul aplicării loviturilor părții vătămate Tcaci Octavian la fel era de unul singur și că pe inculpatul Coțiuba Vladimir nu l-a văzut, dat fiind că cauza penală de învinuire a lui în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal s-a examinat conform prevederilor art.364/1 Cod penal, ultimul recunoscînd în totalitate faptele descrise în rechizitoriu, precum că a acționat cu o persoană nestabilă de organul de urmărire penală, care ulterior din declarațiile martorilor audiați s-a dovedit a fi persoana inculpatului Coțiuba Vladimir.

Mai mult, inculpatul Coțiuba Vladimir a fost recunoscut de către partea vătămată Tcaci Octavian și soția acestuia, Tcaci Mariana, care se afla la volanul automobilului în momentul comiterii actelor de huliganism de către inculpatul Coțiuba Vladimir. Imediat după incident, la Inspectoratul de Poliție, anume inculpatul Coțiuba Vladimir i-a amenințat pe ultimii, spunîndu-le că mai tîrziu se vor vedea pentru a clarifica situația.

În această ordine de idei, instanța de apel a indicat, că instanța de fond corect și întemeiat a statuat declarațiile părții vătămate, precum și a martorilor audiați pe cauză, iar împrejurările relatate de ultimii și-au găsit confirmare prin restul probelor administrate și puse la baza sentinței de condamnare.

În acest aspect, instanța de apel a indicat, că pe cauză nu s-au stabilit împrejurări a căror prezență exclude utilizarea probelor în cadrul procesului penal.

Versiunea inculpatului, precum că el nu a săvîrșit infracțiunea imputată lui a fost combătută prin probe pertinente și concludente care au dovedit vinovăția lui.

Starea de fapt reținută și de drept stabilită de prima instanță concordă cu circumstanțele și probele administrate, relevate și analizate în sentință.

Instanța de apel nu a stabilit aprecierea greșită a probelor pe caz, din contra anume că condamnarea inculpatului se bazează pe circumstanțele stabilite pe caz în baza probelor evaluate, dobîndite potrivit normelor legii procesual penale, cu cercetarea probelor în cadrul unui proces judiciar public, inculpatului fiindu-i asigurate toate garanțiile necesare apărării sale prevăzute de lege, de fapt careva dubii în vinovăția inculpatului nu au fost stabilite.

Circumstanțele cauzei dovedesc caracterul infracțional al acțiunilor lui Coțiuba Vladimir, iar faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina atât instanța de fond, cât și instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspunderea penală, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Temei de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate cât și a martorilor audiați și de a considera că inculpatul este incriminat pe nedrept nu s-au stabilit, mai ales că au dat declarații fiind preîntâmpinați despre răspunderea penală în baza art.312-313 Cod penal, în comparație cu inculpatul.

Astfel, declarațiile părții vătămate și a martorilor sunt admisibile și au valoare probantă, deoarece în declarațiile lor sunt fixate împrejurările faptei care constituie obiectul acestor declarații.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Coțiuba Vladimir în comiterea infracțiunii imputate, este doar o metodă de apărare și un drept al acestuia de a nu se auto incrimina, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzută de legea procesual penală.

Raportînd cele menționate mai sus la speța în cauză, instanța de apel a constatat întemeiată concluzia instanței de fond cu privire la întrunirea elementelor constitutive a infracțiunii de huliganism prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, dat fiind că s-a constatat cu certitudine, că Tcaci Octavian a fost agresat de către inculpat, în loc public, prin încălcarea ordinei publice, prin acțiuni exprimate în încălcarea normelor sociale și morale de comportament în societate.

În speță, a fost încălcată ordinea publică, fiind deranjați persoanele care s-au aflat la locul comiterii infracțiunii. Acțiunile huliganice au fost comise în prezența mai multor persoane, fiind încălcată ordinea publică, care a fost restabilită numai la implicarea altor persoane, și anume a colaboratorilor Poliției de patrulare, care au curmat acțiunile ilegale și violente.

Instanța de apel a apreciat că este neîntemeiată și nemotivată solicitarea de casare a sentinței cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care inculpatul Coțiuba Vladimir să fie achitat, dat fiind faptul că acțiunile inculpatului au fost corect încadrate și temeieri de achitare instanța de apel nu a constatat în situația când probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina lui Coțiuba Vladimir în crima stabilită de instanța de fond.

Instanța de apel la fel a conchis că în apelul declarat nu au fost aduse careva motive a cerințelor, fiind relatate faptele conform viziunii avocatului aduse sub formă de apărare a inculpatului, argumentele expuse fiind în contradicție cu circumstanțele stabilite de instanța de fond pe parcursul examinării cauzei, totodată argumentele invocate de avocat privind achitarea inculpatului nu pot fi reținute și se resping în tot, deoarece probele cercetate în cumul confirmă deplin vina inculpatului

în fapta stabilită de instanța de fond și temeiuri de intervenire a instanței de apel în aspectul propus în apelul declarat nu sunt, în legătură cu ce apelul declarat de avocat în interesele lui Coțiuba Vladimir a fost respins ca fiind nefondat.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat în termen, recurs ordinar avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecători, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive:

- conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală - hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii - temeiuri pentru recursul prevăzute la pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală;

- atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu a dorit să ia în considerare motivele invocate de apărare, mai mult ca atât, le-a respins ca nefondate apreciindu-le critic;

- pentru a se pronunța în favoarea actului de acuzare și instanța de fond și instanța de apel greșit au reținut circumstanțele cazului, nedeținând nici o probă că Coțiuba Vladimir ar fi participat la acțiunile de huliganism împreună cu Costiuc Mihail;

- o astfel de concluzie se deduce din probele precum declarațiile părții vătămate Tcaci Octavian, din declarațiile martorului Tcaci Mariana - soția părții vătămate, din declarațiile lui Coțiuba Vladimir și din vizualizările înregistrărilor video anexate la dosar;

- martorul Costiuc Mihail, care a fost condamnat pentru aceeași faptă prin sentința Judecătoriei Bălți Sediul Central din 20.03.2018, a comunicat că el de unul singur l-a lovit pe partea vătămată Tcaci Octavian, pe Coțiuba Vladimir în acea seară nu l-a văzut la locul faptei;

- instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs;

- recurentul consideră că eroarea dată poate fi corectată numai de instanța de apel, deoarece circumstanțele cauzei nu au fost reținute corect vis-a-vis de Coțiuba Vladimir, și probele, invocate în apel nu au fost apreciate și elucidate pe deplin;

- un alt temei pentru recurs este pct. 8 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală - nu au fost întrunite elementele infracțiunii. Instanța de apel incorect a

reținut circumstanțele cauzei, or fapta de huliganism indicată în actul de învinuire nu poate fi reținută în acțiunile lui Coțiuba Vladimir, or astfel de acțiuni imputate sunt combătute de probe. Coțiuba Vladimir fiind recunoscut vinovat numai în baza supozițiilor și presupunerilor, nefiind luat în calcul că nu a fost recunoscut făptașul în persoana lui Coțiuba Vladimir nici de către partea vătămată Tcaci Octavian, nici de martorul, soția acestuia- Tcaci Mariana;

- se constată că nu s-a făcut vreo calificare a infracțiunii imputate lui Coțiuba Vladimir în baza art. 287 alin. (2) lit b) Cod penal, or probele nu au confirmat nici o acțiune a acestuia, care ar corespunde exact semnelor componente de infracțiune de huliganism împreună cu Costiuc Mihail;

- este o neconcordanță esențială între probele examinate și aprecierile, faptele reținute, concluziile la care a ajuns instanța de apel, acestea fiind într-o disonanță totală cu declarațiile inculpatului Coțiuba Vladimir, declarațiile părții vătămate Tcaci Octavian, declarațiile martorului Tcaci Mariana, declarațiile martorului Costiuc Mihail, declarațiile martorului Bajura Viorel, înregistrările video de la locul faptei, divergențe care nu au fost combătute cu nimic și care nu au fost cercetate de instanța de apel, bazându-se numai pe lucrările și viziunea instanței de fond, care eronat a apreciat probele și a fost părtinitoare părții acuzării;

- învinuirea adusă lui Coțiuba Vladimir nu este susținută de probe, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală și acuzatorul de stat au încălcat mai multe drepturi și chiar principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 par.1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale;

- inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare prevăzut expres atît în art. 26 din Constituția Republicii Moldova, cît și în art. 6 par. 3 din Convenție;

- la judecarea cauzei lui Coțiuba Vladimir nu i-a fost respectat principiul contradictorialității prevăzut de art. 24 Cod de procedură penală.

6. Procurorul prin referința depusă a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat. Procurorul a considerat că instanțele judecătorești de fond și apel în strictă conformitate cu prevederile art.100-101 Cod de procedură penală au dat apreciere întregului sistem de probe, și întemeiat l-au recunoscut vinovat în baza infracțiunii imputate.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:*

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează că, temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin.(2) art.427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs subliniază că, potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă un prim temei de drept pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Colegiul penal raportînd temeiul invocat de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt, care să afecteze soluția, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul avocatului Sanduleac Diana în numele inculpatului, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui Coțiuba Vladimir în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul Coțiuba Vladimir, partea vătămată Tcaci Octavian, martorul Tcaci Mariana, martorul Bajura Viorel, a cercetat actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, argumentînd clar de ce au fost considerate veridice declarațiile acestor participanți care, coroborate una cu alta, au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, referitor la existența elementelor constitutive ale infracțiunii, a fost dovedită.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414, 417 alin.(1) pct.7), 8) Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a

conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Coțiuba Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, fiind stabilite în acțiunile acestuia toate elementele constitutive ale *încălcării grosolane a ordinii publice însoțite cu aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni care, prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de două persoane*. Instanțele, reieșind din probele administrate în cauză, și anume declarațiile martorilor sus menționați, cât și din declarațiile părții vătămate, cert au constatat că, inculpatul a comis infracțiunea imputată, părțile dând declarații în condițiile libertății de voință și conștiință, acestea reflectă adevărul cunoscut de ei și nu au fost date în sensul de a-l acuza pe inculpat pe nedrept.

Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, inclusiv vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, reieșind și din faptul că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Faptul că instanța de apel nu a apreciat probele în modul solicitat de autorul recursului, nu constituie motiv de a afirma că instanța de apel a pronunțat o hotărâre nemotivată. Mai mult, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanței, Colegiul își însușește argumentele enumerate în decizia instanței de apel, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19.04.1994, pct.61). Cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

La fel, recurentul a invocat și temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de avocatul Ciocanu Aliona, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea inculpatului pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând să fie achitat inculpatul Coțiuba Vladimir, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, nefiind dovedită vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate, considerînd că infracțiunea de huliganism a comis-o Costiuc Mihail.

La acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal constată că, instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată și martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului Coțiuba Vladimir în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra vinovăției lui Coțiuba Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie a fost bazată pe cumulul de probe cercetate în ședința instanței de apel, inclusiv declarațiile părții vătămate Tcaci Octavian, martorilor Tcaci Mariana, Bajura Viorel și inculpatul Coțiuba Vladimir, precum și pe probele scrise, care au fost obiectiv apreciate, analizate conform prevederilor art.101 Cod procedură penală (f.d.46-47, vol. II).

Probele indicate sunt detaliat descrise în decizia instanței de apel, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind corect apreciate de instanța de apel, nu prezintă teme de îndoială și direct indică la comiterea de către inculpatul Coțiuba Vladimir a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, vinovăția căruia a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului Coțiuba Vladimir, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele recurentului, precum că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, instanța de apel și-a motivat eficient soluția, respingînd versiunea apărării privind nevinovăția inculpatului.

Argumentele apărării precum că, „*sunt probe care au demonstrat vinovăția lui Costiuc Mihail și în care nu sunt careva trimiteri la Coțiuba Vladimir*”, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și declarative, care nu au un careva suport și contravin probelor cercetate în cadrul procesului penal și sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea penală a inculpatului Coțiuba Vladimir pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, or, potrivit declarațiilor părții vătămate Tcaci Octavian, date sub jurământ, fiind avertizat de răspundere penală, conform art. 313 Cod penal, care au fost aceleași pe tot parcursul judecării cauzei, acesta a declarat că: „*...persoana s-a apropiat spre partea dreaptă a mașinii, presupunea că dorea să-i spună și a deschis ușa, iar persoana a început să-l lovească cu pumnul în față, apoi s-a apropiat și cealaltă persoană să o lovească cu picioarele în burtă. Peste ceva timp s-a apropiat o altă persoană care i-au despărțit, iar apoi a venit poliția de patrulare. Inculpatul îl lovea cu piciorul în burtă. Posibil inculpatul ceva spunea, posibil era în stare de ebrietate. După ce a venit poliția inculpatul stătea într-o parte. Mai întâi a fost reținută cealaltă persoană. La poliție a spus că erau două persoane, dintre care una l-a lovit, însă nu a văzut-o bine și nu putea indica care persoană. După ce a fost despărțit, cealaltă persoană se afla alături, însă cu siguranță el era, ulterior a văzut video la poliție, a fost înregistrat momentul bătăii. Inițial persoana era la momentul bătăii, ulterior a văzut-o la spital...*” (f.d.146-149, vol. I).

Totodată, Colegiul reține contradictoriu argumentul avocatului precum că potrivit imaginilor video Coțiuba Vladimir nu a fost identificat, acesta nu se află în imagini, nu s-a aflat printre persoanele care l-au lovit pe Tcaci Octavian, or acest argument a fost verificat și motivat respins de instanța de apel la f.d. 46 din decizie, fiind excluse orice dubii privind vinovăția inculpatului în comiterea huliganismului.

Colegiul penal reține, că instanța de apel, întemeiat a dat apreciere critică declarațiilor inculpatului, considerându-le drept intenția acestuia de a se eschiva de răspundere penală, or, acestea au fost combătute prin cumulul de probe cercetate în ședința de judecată în apel, fiind apreciate toate probele coroborate în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Prin urmare, concluziile și motivările instanțelor judecătorești inferioare referitor la vinovăția inculpatului Coțiuba Vladimir sunt legale și întemeiate.

Colegiul penal mai reține că versiunea apărării și declarațiile inculpatului precum că, acesta n-a comis infracțiunea imputată sunt nefondate și se combat prin probele cercetate și apreciate în instanța de apel și în special prin înregistrarea video din 18.01.2018, de unde se arată că „*de la minutul 02.51 sec. se observă un automobil de culoare sură, care stopează în fața pietonilor care traversează neregulamentar strada. În același moment, unul din pietoni, a traversat în continuare, însă al doilea, care a fost recunoscut ca cet. Costiuc Mihail, 19.04.1989 a.n., se oprește în fața automobilului. Ca rezultat, pasagerul de pe bancheta din față a automobilului în cauză deschide ușa și de dânsul se apropie Mihail, care imediat îl*

trage de mîini și de haină pentru a-l scoate afară. Tot atunci de pasager (Tcaci Octavian) se apropie de al doilea și începe a-l trage de haine. În paralel, văzînd că Octavian opune rezistență, Mihail îi aplică lovituri cu pumnul în cap, iar complicele său îl lovește cu picioarele pe Tcaci Octavian. Pentru a-i calma pe făptași la fața locului ajung doi martori, ultimii i-au despărțit, imediat. După ce, au ajuns colaboratorii de poliție care l-au urcat pe Costiuc Mihail în automobilul de serviciu, iar complicele său s-a eschivat la fața locului într-o direcție necunoscută”. (f.d.20, vol.I)

Colegiul penal reține că, instanța de apel s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate în instanța de apel de către avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, recursul, în situația respectivă, este declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Argumentele recurentului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Consecvent, Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor instanței de apel în partea contestată de către recurent, în contextul expus, este inoportună or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

În sensul celor invocate, Colegiul penal va ține seama și de jurisprudența CEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, dat fiind că, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Coțiuba Vladimir.

Complementar, Colegiul menționează că temeiul invocat de recurent, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului factual a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art.6 CEDO cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, a prevederilor art. 24 Cod de procedură penală și a

prevederilor art. 26 din Constituție, considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

Coroborând cele expuse, Colegiul penal apreciază că, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor art.394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată, și astfel nu se constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului Coțiuba Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Coțiuba Vladimir Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 aprilie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Toma Nadejda